

Ο Επιτελάρχης του XXX Γερμανικού Σώματος Στρατού εξεφράσθη ως εξής προς τον μεταβάντα εις Καβάλλαν Αντιστράτηγον Δέδεν διοικητήν της Ομάδος Μεραρχιών.

« Επολεμήσατε θαυμάσια, το πυροβολικόν σας ήτο υπέροχον, αι πλαγιοφυλάξεις σας αποτελεσματικώταται. Μόλις εκινείτο και μια ομάς μάχης, εδέχετο επιτυχώς βολήν.»

Όταν δε αυτός επιτελάρχης πληροφόρηθη πόσον ασθενές πυροβολικόν διετίθετο εις την γραμμήν των οχυρών απήντησεν:

«Είσθε αξιέπαινοι διότι επροξενήσατε εντόπωσιν μεγάλης ισχύος και μεγίστης αφθονίας μέσων η οποία ήτο δυνατόν να επιδράση εις τας αποφάσεις της Γερμανικής Διοικήσεως.»

Γερμανός Αξιωματικός της Αεροπορίας εδήλωσεν εις τον αυτόν Αντιστράτηγο ότι *« ο Ελληνικός Στρατός είναι ο πρώτος στρατός εις τον οποίον τα αεροπλάνα καθέτου εφορμήσεως (Στούκας) δεν ενέσπειραν πανικόν. Οι στρατιώται σας αντί να φεύγουν αλλόφρονες, όπως εγένετο εις την Πολωνίαν και την Γαλλίαν, μας επυροβόλουν από τας θέσεις των»*

Ο διοικητής της 72ας Γερμανικής Μεραρχίας ήτις έδρασεν εις το υψίπεδον Κάτω Νευροκοπίου, ομιλών εις Σέρρας μετά του Αντιστράτηγου Δέδε, εξέφρασεν ανεπιφύλακτον θαυμασμόν διά την μαχητικότητα των Ελληνικών στρατευμάτων και την αξίαν της οχυρώσεως, γεγονός άλλως τε όπερ γενικώς ανεγνώρισαν οι ανώτεροι Γερμανοί διοικηταί μονάδων.

« Επολέμησα, ειπεν, εις την Πολωνίαν και την Γαλλίαν, αλλ' ουδαμού συνήντησα τόσον αποτελεσματικήν και φθοροποιόν αντίστασιν όσον εις την Ελλάδα.»

Ο διοικητής του XVIII Γερμανικού Σώματος Στρατού *Boehme* όπερ έδρασε προς εκπόρθησιν της οχυρωμένης τοποθεσίας Μπέλες - Νέστος, έλεγεν εν

Θεσσαλονίκη εις τον επιτελάρχην του ΤΣΑΜ (Τμήματος Στρατιάς Ανατολικής Μακεδονίας).

«Είχομεν ακούσει να ομιλούν δια την γενναιότητα και τον ηρωισμόν τον οποίον επέδειξαν οι στρατιώται σας. Επολεμήσατε θαυμάσια! Θαυμάσια! Και πάλιν σας συγχαίρω εγκαρδίως.»

Ο Στρατηγός Paul Hasse εις άρθρον του υπό τον τίτλον «Οι ανδρείοι Έλληνες» δημοσίευσεν εις Γερμανικήν εφημερίδα, έγραφε μεταξύ άλλων: «Την 6ην Απριλίου τα Γερμανικά στρατεύματα επιτέθησαν κατά της γραμμής Μεταξά, κειμένης ανατολικώς του Αξιού. Τα επιτιθέντα συντάγματα είχαν ήδη πείραν διασπάσεως οχυρωμένων γραμμών εκ προηγούμενων εκστρατειών εις τας οποίας είχαν λάβει μέρος. Οι Έλληνες όμως φρουροί των οχυρών, ημώνθησαν παρά τα φλογοβόλα και τας χειροβομβίδας, μετά σκληρόν φανατισμόν, ανάλογον του οποίου δεν είχαν συναντήσει οι Γερμανοί στρατιώται εις ουδεμίαν των προηγούμενων εκστρατειών των. Εφ' όσον και εις ακόμη στρατιώτης ηδύνατο να παραμείνη εις το Οχυρόν του επυροβόλει».

Ο στρατηγός Von Schoerner εις συνομιλίαν του προς Έλληνα Συνταγματάρχην είπε:

«Μάχομαι από ενός και ημίσεως έτους και επολέμησα εις όλα τα μέτωπα του παρόντος πολέμου. Οφείλω να ομολογήσω ότι την γενναιότητα του Έλληνοσ στρατιώτου δεν την συνήντησα πουθενά. Δεν το λέγω αυτό ως φιλοφρόνησιν αλλά διότι είναι πραγματικότης.»

Ο Συνταγματάρχης Σράιμπερ είπεν ότι :

«Αποτελεί αίνιγμα πώς με τόσον ολίγα μέσα και τας παρουσιασθείσας πάσης φύσεως δυσχερείας, επιτεύχθη εν σχετικώς βραχεί χρόνω η γενομένη οχύρωσις.»

Ο Στρατάρχης Φον Λιστ εις την αμέσως μετά τον αγώνα ημερησίαν διαταγήν του ανεγνώρισεν ότι

«οι Έλληνες υπερησιπίσθησαν την πατρίδα των γενναίως» και συνέστησεν εις τους Γερμανούς στρατιώτας όπως αντικρύσουν και μεταχειρισθούν τους Έλληνας αιχμαλώτους όπως αξίζει εις γενναίους στρατιώτας.»

Αυτός ούτος ο Χίτλερ εις τον ενώπιον του Ράιχσταγ λόγον τιμής του της 4ης Μαΐου 1941, φθάνων εις τον απολογισμόν των εκστρατειών του είπεν:

«... Η ιστορική δικαιοσύνη όμως με υποχρεώνει να διαπιστώσω ότι από όλους τους αντιπάλους τους οποίους αντιμετώπισαμεν, ο Έλληνας στρατιώτης ιδίως επολέμησε με ύψιστον ηρωισμόν και αυτοθυσίαν. Εσυνθηκολόγησε μόνον όταν η εξακολούθησις της αντιστάσεως δεν ήτο πλέον δυνατή και δεν είχε κανένα λόγο».

Το ανακοινωθέν του Στρατηγείου του Φόρερ της 11ης Ιουνίου 1942 σχετικώς με τας γερμανικάς επιχειρήσεις εις την Βαλκανικήν ήτο διεξοδικώτερον.

«Εκλεκτά Ελληνικά στρατεύματα, ανέφερον, υπερήσπισαν με εντελώς εξαιρετικόν ηρωισμόν τα οχυρά της γραμμής Μεταξά. Προεκλήθησαν ως εκ τούτου συγκρούσεις εξ εγγυτάτης αποστάσεως, τόσον πείσμονες και έντονοι, όσον δεν είχαν λάβει μέχρι τούδε χώραν εις κανέν άλλο πολεμικόν θέατρο. Εν τω μεταξύ και ενώ συνεχίζετο η επίθεσις εναντίον της Ελληνικής οχυρωμένης τοποθεσίας, τεθωρακισμέναί δυνάμεις της Στρατιάς Λιστ διέσπασαν την Γιουγκοσλαβικήν άμυναν δυτικώς του Πετριτσιού, προήλασαν της Στρωμνίτισης και εκείθεν μεταβάλλουσαι κατέυθονσιν, προήλασαν προς νότον μέχρι Θεσσαλονίκης, εις την οποίαν έφθασαν την πρωίαν της 9ης Απριλίου. Τοιουτοτρόπως κατά την τέταρτην ημέραν της επιθέσεως ολόκληρος ή μαχόμενη ανατολικώς του Αξιού Ελληνική

*στρατιωτική δύναμη, αναγνωρίσασα την αλελλιστικήν κατάστασίν
της, παρέδωσε τα όπλα μετά γενναίαν αντίστασιν».*